

ZÁKLADNÍ FUNKCE STÁTU

Činnost státu vždy souvisela na stupni vývoje společnosti, na podmínkách náboženských, historických, územních, politických i ideologických a na ekonomických.

Jako fenomén organizované společnosti a v návaznosti na pojmové znaky má však stát určitá obvyklá typická zaměření své činnosti více, či méně odpovídající objektivnímu veřejnému zájmu.

Z hlediska společenského účelu lze funkce státu dělit na:

- **regulačně normativní** – stát je stěžejním subjektem, určuje, resp. garantuje stanovení pravidel interakce činitelů veřejného i soukromého práva. Tato pravidla ve formě ústavy, zákonů, ediktů, dekretů, nařízení mají povahu norem, čili předpokládaného standardu chování nebo organizační struktury a jsou buď dobrovolně respektována, nebo je normami předvídané chování mocensky vynucováno.

- **organizace služeb veřejného zájmu** – stát vzhledem k uplatňované koncepci šíře věcné problematiky garantuje určité činnosti, jež ve veřejném zájmu organizuje, řídí, spravuje (např. v oblastech fiskální, monetární, zdravotní, hygienické, národního vzdělání, vědeckého výzkumu, národní kultury, sociální, kontrolní). Jedná se v řadě případů o typické oblasti veřejné (státní) správy.

- **ochrannou (vnitřní a vnější)** – stát je garantem zachování veřejného pořádku, bezpečnosti občanů a jejich majetku, státních zájmů a územní celistvosti a nedotknutelnosti.

- **výkonu spravedlnosti** – stát je garantem především funkce arbiterské, tedy nezávislého rozhodování sporů mezi různými veřejnoprávními a soukromoprávními subjekty, zachování zákonů, odhalování a stíhání trestných činů, výkonu rozhodnutí, včetně funkce nápravně výchovné.